

קצת הרבה...
 בעידן

זאון 8.08 (16)
 חברת ילדים
 3.1.78

דבר העורכים

השבוע החלטנו לכתוב את "מה העניינים" ואת הדו"ח אסיפה
היות ועבר זמן כה רב מאז הוצאת העלון הקודם והקברים אינם רלוונטיים.
לענין, העלון הזה מופיע באיחור כל שבועיים, ולמרות זאת קשה -
לקרוא לו עלון המייצג את חברת-הילדים. מספר הכתבות אינו מספיק וזאת
לאחר תקופה של חודש.

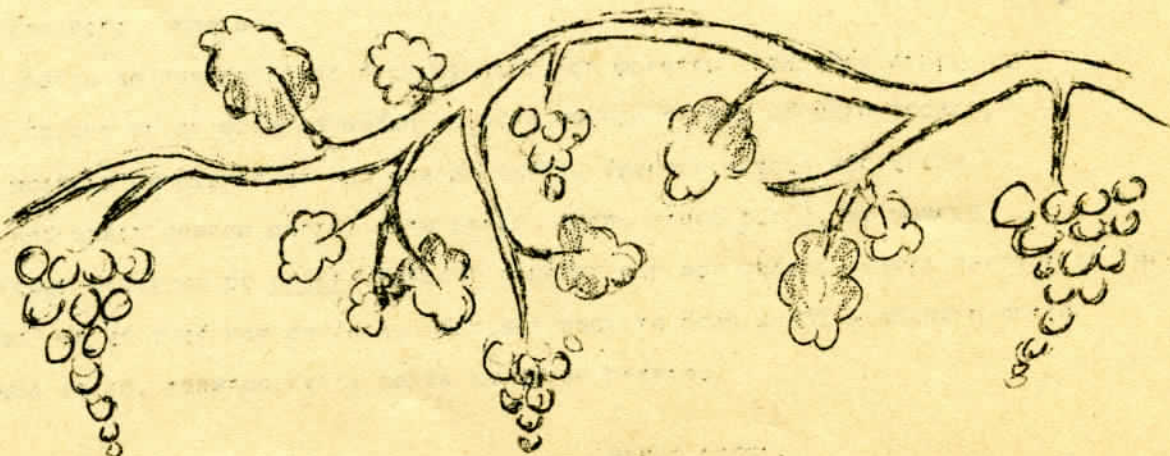
כידוע למשתתפים באסיפות חברת הילדים - התקבלה החלטה להוציא,
את העלון כל שלושה שבועות ולא כל שבועיים - וזאת מחוסר כתבות
אבל זה כנראה לא עזר וזה לא פתרון.
ההחלטה היתה לא להחשב במספר הכתבות כשמוציאים עלון, אבל
דחינו את ההוצאה בשבוע ועשינו נסיון אחרון.
הנסיון נכשל.

הפעם החלטנו שאנחנו מוציאים ויהי מה ואפילו אם זה רק
כדי להראות לכם את המצב.

השאלה היא האם יש טעם להוציא עלון של חברת -ילדים בהדירות
כה גבוהה ובמצב כזה, או שאולי עלינו להפסיק להוציא בכלל.
מאד היינו רוצים לשמוע תגובות על מה שנאמר פה. בעלון הבא
ואנחנו מקווים שחברה בכלל יתייחסו לנושא.
אנחנו הגענו להחלטה:

אם לא נקבל מספר מספיק של כתבות המצדיקות
הוצאת עלון בעוד שלושה שבועות מיום הוצאת עלון זה -
אנחנו נאלץ להפסיק את תפקידינו כחור עורכי העלון
והעלון הבא יהיה העלון האחרון של המערכת הנוכחית.

חודה
אסף, ארנה, ועופר.

2 תשובה לאכזב זבכלל

בעלון האחרון הופיעה כתבה של יצחק בה התלונן על 3 נקודות,

- א. שחברה מבקרים את כותביו את השפה, ואת הביטויים שבהם הוא השתמש בכתבות קודמות.
- ב. שחברה אלה אשר מבקרים אותו אינם כותבים לעלון כלל, ולכן אין להם זכות ביקורת עליו.
- ג. המסקנה שאנחנו (כרמי ואורלי) הוצאנו ממאמך היא שעדיף להוציא עלון, אף על רמה נמוכה - ביותר מאשר לא להוציא עלון כלל.

ובכן יצחק לעיקרו של עניו:

העלון שלנו הוא הגוף המיצג את חברת-הילדים לנו עצמנו כבטאון, ולמשק הוא מהווה במה - שעליה מיוצגת חברת הילדים. כתוצאה מכך אם העלון יוצא ברמה נמוכה הרי הרושם שמתקבל, על החברים הוא רע ועוד גרוע מזה. את העלון הזכרנו לעיל ככלי לביטוי החברה אך אם מוכנסת אליו רק כתבות גרועות, ברמה נמוכה אין בכלל רצון לכתוב בו דברים רציניים (בגלל ההרגשה שית'חסו אל הכתבה הרצינספת באותו יחס כמו לכתבות הגרועות). ואז נאבד כל ערך העלון. ובכן הגורם העיקרי לכתבות גרועות הוא השפה.

השפה: השפה שבה כחוב עלון חנשריש היא גרושהביותר ולא מובנת כלל.

א. הניסוח ופיסוקים מוטעים ולכן קשה מאוד להבין את המאמר. ב. הסלאנג שבו משתמשים הכותבים ובעיקר אתה יצחק הוא "תינוקי מאוד", וכל תוכנו הוא קללות ללא כל צורך. ויצחק! אל תגיד "ככה אני מדבר אז ככה אני אכתוב" אם זה דרך הבטוי היחיד שלך עדיף שלא תכתוב. ושוב אנו חוזרים! אומנם זו שפת הדיבור היומיומית של כולנו אבל בכתיבה היא טובה לפתקאות בזמן בשעור ולא יותר. כמובן חייב כל כותב לזכור שלא כל קורא מבין את דרך בטויו ואת הסלאנג בו - הוא משתמש.

ולבסוף, יצחק אינך יכול לפטור את עצמך מאחריות על צורה כתיבתך, רק מפני שאחרים לא כותבים "האם מבקרי השגות מציגים?", חמיד היו אלה שכתבו ואלה שקראו, והכתיבה דורשת ביקורת.

מענין לענין באותו ענין - המערכת!

באופן כללי המערכת ממלאת את תפקידה באופן יוצא מן הכלל. כל שבועיים יוצא עלון בזמן, ממש יופי אבל (!! המסגרת של כל שבועיים מאלצת את חברי המערכת לילחוץ על חברה שיכתבו, וכתוצאה מכך חברה שכותבים לא מקפדים על רמה מתאימה לעלון. לדעתנו המערכת אשר עוברת - על הכתבות ומוצאת אחת שאגנה מתאימה מאיזה שהיא בחינה (שפה, פיסוק וכו'), על המערכת

ללכת לאותו כחב ללבקשו שיתקן את כל הראוי לשינוי וכתוצאה מכך אנו מקווים לעלון ראוי יותר לקריאה איננו באים "בדרישה" של עלון על רמה ספרותית, למה אנו מתכוונים לרמה גבהה? - שהכתבות תהינה מובנות וכתובות בשפה נכונה, ומתאימה לעלון המיצג את חברת-הילדים.

3 הקשר בין הצתת הדנים והנוער

כבר כמה פעמים העלתי נושא זה באזני אנשים, אך עכשיו אני רוצה לשחק אה כולם, ומקווה שזה יעורר תגובה, או אולי יצליח לשכנע מישהו.

בקבוץ ישנו רצון של נוער בגילינו להכיר מחנדבים מחו"ל שבאים למשק. יש לכך יתרונות וחסרונות. היתרונות הם: השפעה רעיונות של היהדות והציונות, עזרה לקבוץ מבחינה כוח עבודה, הכרת צורת חיים שונה, אנשים שונים, מנהגים ורעיונות חדשים מצדינו, וכמובן לקשרי ידידות.

החסרונות הם: השפעה שלילית מצד המחנדבים על הנוער עד לקיצוני ביותר (סמים אלהול, מין, ודת). הגיל הזה הוא גיל נוח להשפעה, גיל שבו אנו שואבים מכל פינה רעיונות דעות וערכים שונים. למחנדבים שהם בוגרים ממנו, זה נוח להתקשר עם חברה כאלו שקל למכור להם דעות שלדעתי פסולות - (מיו, דח וכו').

למה אי אפשר להביא קבוצות וגרעינים בני גילינו מהארץ? וישנה עוד בעיה - שהחברה בגיל המחנדבים נמצאים רוב השבוע מחוץ למשק (צבא, ש.ש.) זה די חבל שנער עושה טעות בצעירותו (ואם שוב אלך לקצוני ביותר) ויותר מאוחר קשה לו לשנות מצב זה או טעות זאת. נכון שאנחנו לא צרכים לדאוג לעתיד כרגע, יש לנו עוד זמן ואנחנו עדיין "צערים יפים ומאושרים." ולא כדאי להטריד אותנו עם בעיות כאלו אך הם בכל זאת קימות - זאת בעיה!!

יש למה הוא פתרון או תגובה? אשמח לשמוע או לקרוא

אפרת א.

